



בבית המשפט העליון

ע"פ 6422/18

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: זוהר ביבי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בקריות (השופטת א' ביטון פרלה) מיום 18.7.2018 בתיק ת"פ 50197-06-18

בשם המערער: עו"ד ליאוניד פרחובניק

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בקריות (השופטת א' ביטון פרלה) מיום 18.7.2018 בת"פ 50197-06-18 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום המונה שישה אישומים והמייחס לו עבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, תקיפה כדי לגנוב והונאה בכרטיס חיוב. כעולה מכתב האישום, המערער חדר לבתי המתלוננים באמצעות התחזות לנותן שירותים ולאחר שהסיח את דעתם בדרכים שונות גנב מהם ארנקים, כספים וכרטיסי אשראי. המערער נעצר עוד טרם הגשת כתב האישום, וביום 10.6.2018 הובא בפני השופטת א' ביטון פרלה להארכת מעצר שנייה. בית המשפט האריך את מעצרו של המערער עד ליום 14.6.2018, בציינו כי בשלב זה קיים יסוד סביר לחשד שהמערער ביצע את העבירות המיוחסות לו. בית המשפט הוסיף כי ישנו יסוד סביר לחשש שאי מעצרו של המערער יסכן את בטחונו של הציבור, וכי המסוכנות נלמדת מריבוי המקרים שבהם לכאורה היה מעורב וזאת "לצד עבר פלילי מרשים ועשיר". ביום 14.6.2018 האריך המותב את מעצרו של המערער פעם נוספת, בהסכמת הצדדים, עד ליום 18.6.2018.

2. בפתח הדיון הראשון בהליך העיקרי ביום 18.7.2018, שנקבע בפני השופטת א' ביטון פרלה, עתר המערער לפסילת המותב נוכח העובדה שהמותב דן בהליכי המעצר. בית המשפט דחה את בקשת הפסלות על אתר, בקובעו כי:

"יכול שדנתי במסגרת בקשות להארכות מעצר ימים בענייניו של הנאשם בתיק זה. יחד עם זאת אף לאחר שעיינתי בכתב האישום איני מוצאת סיבה נראית לעין שלא אדון בענייניו בהליך העיקרי. כל שופט יושב כתורן במשך שבוע ימים בבית משפט זה כאשר בכל יום תורנות ישנם עשרות תיקים.

לא מצאתי להעביר התיק אף לא לשם מראית עין, כיוון שכל מי שעניו בראשו יכול להיות סמוך ובטוח שבמהלך שבוע תורנות נחשף השופט היושב בדין למספר רב של תיקים שחלקם עתידיים להיקלט בבית המשפט זה ולידון בפניי כשופטת פלילית מבין שתי שופטות פליליות.

אם עניו של הנאשם היה זכור לי ואם הייתי מוצאת שיש טעם להעברה, הייתי עושה כן".

3. מכאן הערעור שלפניי. המערער טוען כי בית המשפט נחשף למסה קריטית של ראיות לא רלוונטיות ובלתי קבילות לרבות כאלו הנוגעות לעברו הפלילי, אשר יש בהן כדי להשחיר את פניו. לשיטת המערער, היחשפותו של המותב לראיות אלו יוצרת חשש ממשי כי לא יעלה בידו להשתחרר מהדעה השלילית ביחס לאופיו של המערער, ועל כן יש להורות על פסילתו מלדון בענייניו.

4. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו באתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. דיון של שופט בהליכי מעצר של נאשם, כשלעצמו, אין בו כדי להצדיק את פסילתו מלדון בהליך העיקרי (ע"פ 3102/18 אלסנע נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (25.4.2018)) (להלן: עניין אלסנע); ע"פ 5251/17 אלמקייס נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (3.7.2017)), זאת אף שהדבר אינו רצוי. על המבקש את פסילת המותב בנסיבות אלה להצביע על חשש ממשי למשוא פנים עקב הדיון שהתקיים בהליכי המעצר. לא כך עשה המערער בענייניו, שעה שטענותיו לעניין היחשפות המותב לראיות בלתי קבילות נטענו באורח כללי, ומבלי לפרט מהי ה"מסה הקריטית" של הראיות, כלשון המערער, שיש בה כדי להצדיק את פסילת המותב. על כן, ובהיעדר טענה קונקרטית אחרת לקיומה של עילת פסלות, איני סבורה כי יש בדברים כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים של המותב. כפי שציין בית המשפט בהחלטתו יש לזכור כי במסגרת תורנות מעצרים מובאים בפני אותו מותב תיקים רבים וברי כי לא ניתן לזכור את פרטיו של כל מקרה ומקרה (ראו והשוו: ע"פ 7822/14 אלטמן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.11.2014)). עוד יצוין, כי נוכח העובדה

שבית המשפט בו מדובר מונה מספר קטן יחסית של שופטים הדנים בהליכים פליליים, דומה כי מצב כגון זה שמתואר בערעור אינו בלתי שכיח, ואף זו עובדה שיש ליתן לה משקל במסגרת ההחלטה לדחות את הערעור (השוו ע"פ 4429/10 משה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (27.6.2010)). קביעותיו של בית המשפט במסגרת דיון הארכת המעצר תואמות את ההכרעה בשלב שבו הובא העניין לפתחו, ואינן חורגות משנדרש באותה נקודת זמן. מכל מקום, לא השתכנעתי כי יש בהן כדי להעיד על "נעילת" דעתו של המותב (והשוו לעניין אלסנע).

לבסוף, כפי שכבר נפסק אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים בעת הדיון בערעור פסלות בהליך פלילי והעניין נתון לשיקול דעתו של בית המשפט (ע"פ 200/10 חן נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (7.3.2010)). במקרה דנן לא ראיתי לכך מקום.

הערעור נדחה.

ניתן היום, ו' בחשון תשע"ט (15.10.2018)

ה נ ש י א ה